

Рече ли да проповѣдва, всѣка проповѣдь трѣбва да бѫде предварително прегледана и одобрена. Той чака други времена, когато хората станатъ разумни и започнатъ да виждатъ, да чуватъ и да разбиратъ правилно. Христосъ не е далечъ отъ хората, но тѣ не Го виждатъ. Той е задъ облаците. Като се махнатъ тѣ, ще стане свѣтло, и всички ще видятъ Христа, облѣченъ въ слава и великолепие.

„Може ли слѣпъ слѣпаго да води?“ Докато слѣпъ слѣпаго води, никакво развитие не може да се очаква. Мислете за развитието на вашия умъ, за културата на любовъта. Радвайте се, че ви очаква свѣтло бѫдеще и велика работа. Свѣтътъ се нуждае отъ добри майки, бащи, учители, проповѣдници, сѫдии, техники и др. Свѣтътъ се нуждае отъ всички занаяти, но не и отъ гробокопачи.

Направете следния опитъ. Всѣка сутринь, като ставате отъ сънъ, задавайте си въпроса: Добъръ ли съмъ, или не съмъ? Уменъ ли съмъ, или не съмъ? Ако си отговорите положително, пожелайте да проявите доброто и разумността въ своята пълнота. Ако си отговорите отрицателно, не се самоосѫждайте, но започнете да работите върху себе си, да проявите това, което Богъ е вложилъ въ васъ.

Сега азъ ви задавамъ въпроса: Виждате ли ме, или не ме виждате? Ако кажете, че ме виждате, пожелавамъ ви до година да прогледате, да ме видите още по-добре. Да се отворятъ очите и ушите ви, да виждате и чувате добре, за да разберете, кое е право и кое не е, и да поставите всѣко нѣщо на своето място въ своя умъ и въ своето сърдце. Това изисква новата култура, която иде вече на земята.

*

1. Беседа отъ Учителя, държана
на 10 юни 1917 г. — София.